

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăț-Mehedinți
Anul XX(2020), nr. 416(16 –29 Februarie)

Dragii mei enoriași!

Sповada lui Adam. Cu toții știm istorioara din primele capitole ale Bibliei privind crearea celor dintâi oameni, Adam și Eva. Ne amintim că omul a fost creat într-un mod deosebit de celelalte viețuitoare, fiind dotat cu trup și suflet. Trupul era material și muritor, iar sufletul spiritual și nemuritor. Datorită celor trei forme de manifestare ale sale, rațiunea, voința și sentimentele, omul a ajuns nu numai să stăpânească întreaga natură, dar astăzi poate să vagabondeze printre stele. Nici o altă viețuitoare nu a fost capabilă de creație și progres cum este omul. El avea un statut special, acela de rege al creației lui Dumnezeu și un loc aparte în planul lui Dumnezeu. La început Dumnezeu a proiectat astfel: „Să facem om după chipul și asemănarea noastră”. Prin suflare divină i-a dat omului chipul, adică sufletul, scânteie dumnezeiască, dar, înainte de a-i da și asemănarea, l-a supus la un examen, pe care, din păcate, omul nu l-a trecut. Era vorba de examenul **ascultării**. Dacă omul ar fi trecut cu bine acel examen, Dumnezeu i-ar fi dat și asemănarea cu El, adică nemurirea, desăvârșirea, sfințenia și toate celelalte atribute ale dumnezeirii. Era prea frumos..!

Consecințele pierderii „examenului” au fost drastice: moartea trupească, boli și suferințe, bătrânețea, dureri la nașterea pruncilor; și pentru natură au fost consecințe mari. Astfel, animalele nu l-au mai recunoscut pe om ca stăpân al lor și au început să lupte împotriva lui, pământul n-a mai rodit de la sine plante folositoare omului, ci „*spini și pălămidă va rodi pământul pentru tine*”, după cum a spus Dumnezeu primilor oameni. Munca pentru aceștia și pentru toți urmașii lor a devenit din plăcere o trudă, conform hotărârii divine: „*Întru sudoarea frunții tale îți vei câștiga pâinea!*” Asemănarea cu Dumnezeu n-a mai fost dată omului. Ea a rămas ca o aspirație, ca un ideal, pe care trebuie să-l avem toată viața. Niciodată nu știm dacă atingem această treaptă a evoluției noastre spirituale, dar noi ne străduim mai mult sau mai puțin. E posibil să fi atins-o sfinții.

Grea a fost pierderea lui Adam. Parcă auzim o veche colindă: „*Un amar și-o grea durere,/Lacrimi făr'de mângâiere...*”

De la bun început precizăm că nu mărul acela a fost otrăvitor, ci otrăvitoare a fost neascultarea, încălcarea poruncii lui Dumnezeu, încălcarea legii. Chiar atât de grea a fost greșeala lui Adam, ca ea să se transmită tuturor urmașilor până la sfârșitul veacurilor? Este Dumnezeu atât de dur, ca să nu poată ierta o nimica toată? Sunt întrebări și judecăți omenești.

Să observăm mai bine istoria lui Adam. În momentul când el este descoperit de Dumnezeu că i-a încălcat porunca, începe să se disculpe, să-și motiveze fapta, să găsească circumstanțe atenuante: „- Eva m-a îndemnat, Doamne!” Adică femeia pe care Tu mi-ai dat-o! Dacă nu mi-ai fi dat-o, eu n-aș fi păcătuit. Altfel spus, în gândirea lui Adam Dumnezeu era vinovatul sau cauza răului și a ispitei. La fel gândea și Eva: „Șarpele m-a amăgit!” Dar și șarpele era dintre viețuitoarele create de Dumnezeu. Că acela care-o ispitise pe Eva era însuși diavolul deghizat în șarpe, Eva nu avea de unde să știe. În spatele răspunsului ei putem să-i înțelegem gândul: „Șarpele m-a amăgit, dar pe el Tu l-ai făcut așa viclean și răuvoitor. Ca atare, dacă Tu nu l-ai fi făcut așa, eu n-aș fi încălcat porunca!” Semănau bine Adam cu Eva, nu?

Nu observăm nici la Adam, nici la Eva nici cea mai mică părere de rău sau regret pentru fapta săvârșită împotriva legii, pentru încălcarea poruncii lui Dumnezeu. Mai mult, ei își motivează fapta, se iau la ceartă cu Dumnezeu. Nu vedem la niciunul din cei doi nici cea mai mică încercare de a-și cere iertare. Lacrimile vin după alungarea din rai. „Și au plâns cu amar!” spune Sfânta Scriptură. Asta însă după izgonirea din rai, când era deja prea târziu. Îi iubea Dumnezeu? Cu siguranță! Știau și ei asta și au dat dovadă de prea multă încredere, făcând abuz de această iubire. S-au comportat ca niște copii răsfățați, care nu mai vreau să asculte de părinți, le întorc vorba, le încalcă toate sfaturile, le vorbesc urât și toate celelalte năzdrăvni, care-l scot pe părinte din fire. Unii părinți în astfel de situații, pentru a corecta pe copiii lor „năzdrăvani,” le mai aplică unele corecții cu palma, cu nuielușa. Nu înseamnă că nu-i iubesc în acele momente, ci dimpotrivă, tocmai fiindcă îi iubesc voiesc să-i corecteze. Dacă nu i-ar fi iubit Dumnezeu pe oameni, nu le-ar fi dat un statut special, nu i-ar fi dotat cu chipul Său, adică cu suflet rațional, nemuritor. Dacă nu i-ar fi iubit Dumnezeu pe primii oameni nu le-ar fi promis atunci că le va trimite un răscumpărător,

un mântuitor ca să-i scoată din robia păcatului și a morții. Dacă nu i-ar fi iubit Dumnezeu pe oameni, nu l-ar fi trimis proroci să le țină trează promisiunea ce le-o făcuse strămoșilor. Dacă nu i-ar fi iubit pe oameni nu l-ar fi trimis pe Însuși Fiul Său să se dea morții și încă moarte pe cruce, să se aducă pe Sine jertfă pentru păcatele întregii omeniri. Ce dovadă mai mare de iubire putea să le dea Dumnezeu oamenilor decât aceasta?

Putea Dumnezeu să-i ierte pe primii oameni? Cu siguranță! Iartă pe David pentru crimă; iartă pe regele Manase; iartă pe tâlharul de pe cruce; iartă pe vameșul din templu care se ruga; iartă pe cei care-l palmuiau, Îl scuipau, îl băteau pe drumul Golgotei; iartă pe Petru, cu toate că se lepădase cu jurământ de El de trei ori. Iartă nenumărați oameni de păcatele lor și mulți dintre aceștia au ajuns sfinți. L-ar fi iertat, cu siguranță, și pe Iuda, dacă acesta, în loc să cadă în deznădejde, și-ar fi cerut iertare.

Și în cazul lui Adam și în cazul celorlalți, cum și în cazul tuturor oamenilor din toate timpurile și din toate locurile, Dumnezeu ne cere atât de puțin și ne dă în schimb atât de mult....!

Dacă și-ar fi cerut iertare, Adam ar fi câștigat raiul și nemurirea. El a făcut o spovedanie înaintea lui Dumnezeu, dar n-a făcut-o bine. Câți din noi nu semănăm cu Adam, când venim la Sfânta Spovedanie. În loc să ne căim de relele făcute, să le mărturisim cu speranța că ni le va ierta, de multe ori nici nu vrem să le spunem: „- N-am nici un păcat, părinte!” sau „Le-am uitat, părinte!” Alții vin la spovedanie și, în loc să-și spună păcatele, încep să-l imite pe fariseul din Evanghelie: „Părinte, eu n-am omorât, n-am bătut, n-am furat, n-am desfrânat.....!” Asemenea lui Adam, avem nevoie de ascultare de poruncile lui Dumnezeu în primul rând; dacă le-am încălcat, avem nevoie de umilință, de smerenie, de părere de rău, de hotărârea de a nu mai repeta faptele respective. Nu ne ducem la spovedit ca să negociem cu Dumnezeu, ci ca să-I cerem iertare. Să-i cerem ca unui părinte și cu convingerea că nu reușim noi să păcătuim cât poate El să ierte.

Mai mult, dacă am avea curajul să ne cerem iertare de la semenii noștri și, la rândul nostru, să-i iertăm pe semenii noștri, s-ar schimba fața lumii. Câte certuri și scandaluri nu încep de la lucruri mărunte, de la imputații de genul: „- Adică vrei să spui că eu sunt vinovat/ă!” „- Păi, da, eu sunt întotdeauna vinovat/ă!” Și de aici începe tărbăboiul. Dacă unul dintre parteneri ar spune celuilalt: „- Dacă tu socotești că eu sunt vinovat/ă, te rog iartă-mă! Eu nu te învinuiesc pe tine cu nimic. Toată vina îmi aparține mie!” În fața unei asemenea replici, celălalt s-ar simți dezarmat. În piesa de teatru **Vlaicu Vodă** a lui C. Davilla, se spune la un moment dat: „*Cea mai mare răzbunare este când dușmanul tău/E silit a recunoaște că ești bun, iar dânsu - i rău!*” Iertați și cereți-vă iertare și veți scăpa de multe neazuri și mult se va bucura și Dumnezeu de Dvs.!

Dacă Duminica Izgonirii lui Adam din rai este pusă la granița dintre perioada de dulce și Postul Sfințelor Paști, nu a fost pusă întâmplător. Fiecare dintre noi este un Adam, care a mai și greșit. Să nu încercăm să negociem cu Dumnezeu, sau să ne certăm, sau să ne justificăm faptele și să dăm vina pe alții, ci să ni le asumăm în întregime și, cu părere de rău, cu smerenie, cu dorința de a nu mai repeta cele rele, să mergem la Sfânta Spovedanie cu toată încrederea. De felul cum ne vom prezenta acolo putem să câștigăm și noi raiul și viața veșnică. Păcatele nu le-am săvârșit fiindcă „așa-i viața!” ori „așa au făcut toate femeile”, când e vorba de un avort, spre exemplu, ci să ni le asumăm cu curaj. Sunt păcatele noastre. Să facem efortul de a ne scăpa de ele. Păi, nu se merită? Sigur că da!

*

Sfaturi părintești. Redăm mai jos câteva cuvinte ale Sfântului Tihon de Zagorsk, foarte potrivite pentru vremea postului: „*Vezi ori auzi că o soție cinstită și credincioasă pe nimeni altul nu iubește decât pe bărbatul ei și nimănui nu se străduiește a-i face pe plac decât lui. De la însoțirea cea trupească, îndreaptă-ți mintea spre cea duhovnicească, în care creștinii s-au logodit prin credința cu Mirele Ceresc, Hristos Domnul. Despre aceasta Sfântul Pavel le vorbește astfel credincioșilor din Corint: „V-am logodit unui singur Bărbat, ca să vă înfățișez lui Hristos fecioară neprihănită” (II Cor., XI, 2). Cugetă dar cum trebuie creștinii să-și păzească dragostea pentru Mirele lor cel Ceresc! Cugetă cum se cuvine să se depărteze de iubirea necurată a acestei lumi, să se alipească numai de Hristos, să-I fie Lui bineplăcuți, ascultători și vrednici de a fi îndrăgiți, să plinească sfânta Sa voie și să nu iubească pe nimeni afară de El și pentru El, dacă voiesc Lui să-I rămână credincioși! Trufia, iubirea de slavă, de plăceri trupești și de argint, precum și celelalte poftite ale acestei lumi sunt întocmai ca o curvă, de care creștinul își alipește sufletul iubind cinstirea, slava, argintul, aurul, plăcerea și celelalte împătımiri și Îl părăsește astfel pe Hristos, Mirele cel nemuritor, dându-și sufletul său dragostei lumești ca unei mârșave curve. O! Cât de greu păcătuiesc creștinii împotriva lui Hristos, Care i-a iubit și S-a dat pe Sine pentru ei, cei ce nu l-au păstrat acea credincioșie pe care, intrând în creștinătate, au făgăduit a o păzi până în sfârșit! Astfel, de bună voie și spre marea lor nenorocire, ei se lipsesc de toate acele bunătăți duhovnicești de care au fost învredniciți la Botez.*

Nu în zadar Sfinții Apostoli ne îndepărtează pe noi de la iubirea acestei lumi. „Nu iubiți lumea, nici pe cele ce sunt în lume”, ne grăiește Sfântul Ioan (I Ioan, II, 15). „Dragostea lumii acesteia vrăjmășie este față de Dumnezeu. Așadar, cel ce vrea să fie prieten cu lumea I se face vrăjmaș lui Dumnezeu” (Iac., IV, 4). Atât de vătămătoare este iubirea lumii, încât cel care a îndrăgit-o Îi este vrăjmaș lui Dumnezeu – lucru de care ne înfricoșăm și numai gândindu-ne la el, cu toate ca omul orb nu poate să-l priceapă!”

*

Mai redăm, de asemenea, câteva observații despre post ale unui om de știință, Dr. Paul C. Gragg, specialist în probleme de prelungire a vieții:

„Postul este mai ușor decât oricare dietă; Postul este adaptabil unei vieți tumultuoase; Postul reprezintă modul cel mai rapid de a pierde kilogramele în plus; Postul oferă corpului o odihnă fizică; Postul este utilizat cu succes în tratamentul multor boli fizice; Postul poate duce la o pierdere în greutate de până la 5 kg. sau mai mult în prima săptămână; Postul reduce colesterolul și nivelul tensiunii arteriale; Postul reprezintă o experiență de liniștire, reducând adesea tensiunea nervoasă și insomnia; Postul conduce la formarea unor obiceiuri îmbunătățite de dietă; Postul induce frecvent o senzație de euforie, o “înălțare” naturală; Postul mărește plăcerea de a mânca; Postul contribuie la refacerea și la încetinirea procesului de îmbătrânire; Postul are un rezultat energic și nu debilitază; Postul conferă adesea o vigoare sexuală; Postul ajută procesul de eliminare; Postul ajută la modificarea sau la renunțarea la obiceiurile de a fuma, de a bea și de a folosi medicamente sau droguri; Postul reprezintă un regulator care educă corpul spre a consuma numai atât cât îi este necesar; Postul ne oferă timp liber, întrucât renunțăm la orele pierdute la cumpărături, în bucătărie și la masă; Postul eliberează corpul de toxine, făcându-i un duș interior; Postul nu privează corpul de substanțele nutritive esențiale; Postul poate fi utilizat pentru a descoperi sursele alergiilor în alimente; Postul este utilizat cu eficacitate în tratamentul schizofreniei și a altor boli mintale; Cu o supraveghere corespunzătoare, postul poate fi tolerat ușor până la 4 săptămâni; Prin post nu se acumulează apetitul; chinurile de foame dispar după o zi sau două; Postul reprezintă o rutină în regnul animal; Postul reprezintă o experiență obișnuită a omului de la începutul experienței sale; Postul este un ritual în toate religiile; numai în Biblie se fac 77 de referiri; Postul în condiții corespunzătoare nu prezintă nici un pericol; Postul nu reprezintă inaniție, ci este cura de vindecare a naturii.”

*

Te duci, copilărie! Redăm mai jos o emoționantă poezie a lui **Radu Pietreanu**, în care, cu siguranță, se vor regăsi mulți dintre Dumneavoastră, dacă nu chiar toți:

*„Zburdam prin curtea plină cu rațe și găini,
Trăiau pe-atunci părinții și rude și vecini!
Mi le-ai luat pe toate și-o lacrimă îmi storci,
Te duci, copilărie, și nu te mai întorci!*

*Nu mai există basme, nici eu nu mai exist;
Balaurul e șmecher, iar Făt Frumos e trist,
S-au inventat claxoane, adio zurgălăi,
Te duci, copilărie, cu toți eroii tăi!*

*Un prof ce ne-nvățase cum să plantam stejari
A defrișat pădurea, vânzând-o pe dolari!
Cu cât urcam în vârstă ne suntem mai străini,
Te duci, copilărie, și devenim haini!*

*Bunica și bunicul ce mă-nveleau cântând,
Sunt două cruci de piatră și tac pe sub pământ
Și mai era și crângul, și-un râu și niște tei,
Te duci, copilărie, pe toate mi le iei!*

*Din tinda casei mele, când mama îmi vorbea,
Fugeau din boltă norii și soarele zâmbea,*

*Iar tata orice teamă din vis mi-o spulbera,
Te duci, copilărie, cu fericirea mea!*

*Făceam pe-atunci războaie cu săbii mici de
nuc,*

*Iar după bătălie mergeam să bem un suc.
Azi ne-omorâm pe bune, prin diferite căi,
Te duci, copilărie, și devenim mai răi!*

*Mă zgâriam pe brațe urcând în corcoduș,
Iar cel mai bun prieten era un cățeluș;
Eram atât de veseli fugind prin porumbiști,
Te duci, copilărie, și devenim mai triști...!*

*Pe-atunci orice ninsoare mă bucura nespus,
Iar ploile de vară păreau să cadă-n sus!
Acum la doctor mergem, plecându-ne umili,
Te duci, copilărie, și devenim fragili!*

Motto :

*Mi-e grea maturitatea, mi-e greu să fiu docil,
Aș da orice pe lume să redevin copil!”*

*

File de jurnal – 25 iul. 1982(II). „Mă simt foarte epuizat. Aș putea spune că sunt bolnav psihic. În același timp ficatul își face tot mai des simțită prezența. Zilele acestea n-am mai lucrat aproape nimic la **Bibliografia Revistei „BOR”**, deși dorm mai puțin ca oricând. Situația cu pictorii m-a scos din circuitul obișnuit. Numai de asta n-aș fi avut nevoie acum!

Mama a împlinit ieri 52 de ani. Uitasem de evenimentul acesta, așa că nu i-am oferit nimic. I-am urat cele cuvenite și i-am promis că-mi voi face datoria când ajung în București sau Timișoara. Până atunci, „La mulți ani, măicuță!”

Azi făcui slujbă la Bârda. Veni puțină lume. Mersei apoi la Malovăț și făcui un botez la Ioniță Glavan. Mașina îmi făcu două pene. În sat era și o nuntă a lui C. G.(...). Deși fusesem toată săptămâna în Malovăț nu m-au anunțat. Trimiseseră acum niște copii la Ioniță Glavan, ca să-i spună acestuia că, după ce termin botezul, să mă duc și la ei să-i cunun. Nu m-am dus, ci am plecat acasă. Au așteptat până aproape de ora 16 și m-am trezit apoi cu nașul și doi cumnați de mână că au venit cu Prof. Ilie Mărțuică, șeful orchestrei de muzicanți, cu mașina. Mi-au cerut scuze fiindcă nu m-au anunțat la timp și m-au rugat să merg să cunun tinerii. M-am dus. Mi s-a părut o pereche foarte potrivită, fiindcă amândoi sunt neserioși. Ar fi mare lucru, totuși, să se poată înțelege bine multă vreme. Vom vedea. Dumnezeu să le ajute!

Spre seară a venit o furtună puternică. A plouat mult, dar o ploaie curată, torențială. Mama era cu vitele la Crovul Neamțului. Plecase fără haine de ploaie, fără umbrelă. Am plecat cu Țelu, câinele nostru, după dânsa. Mare nebun câinele acesta! Deși ploua cu găleata, Țelu era în largul lui. Se zbenguia, lătra, se juca și făcea multe, multe tumburi. Am întâlnit-o pe mama cu vitele pe la Govăra. Era udă learcă. I-am dat un cojoc cu glugă și i-a prins bine. La Balta lui Giurca era legată iapa lui moșu Gheorghică Cocos. I-am luat-o acasă. Avea și un mânz de câteva luni tare frumos. Deși era ud learcă, noroiul crescuse iar ploaia nu contenea, am răs cu poftă. Țelu a dat o reprezentație cu mânzul de toată frumusețea. Alergau pe miriște, se goneau reciproc, își închipuiau tot felul de scene de atac, ce mai, parcă înțelegeau și ei că fac plăcere tuturor prin jocul lor nevinovat!

Ilie Mărțuică, dirijorul Orchestrei „Izvoarașul” din Tr. Severin, împreună cu Pera Aurel, mi-au spus că Florin Piersic a murit în urma incidentului cu Nicu Ceaușescu. Mare păcat! Cu Florin Piersic România a pierdut un artist de mare valoare și perspectivă. Încă 30-40 de ani omul acesta putea să mai fascineze spectatorii cu măiestria sa artistică. Parcă aș fi pierdut pe cineva din propria mea familie! Se zice că ar fi fost împușcat. Dacă este adevărat, incidentul respectiv constituie o gafă foarte gravă. Nu comentez cazul, decât doar aș spune că aceasta înseamnă începutul unui sfârșit nu prea îndepărtat!”

*

Ajutoare și donații. În această perioadă am primi câteva ajutoare și donații astfel: **Domnul Ing. Dumitru Mucioniu** din Tr. Severin: **200 lei**; **Domnul Stănculescu Cristian** din Germania, fiu al satului Bârda: **120 lei**; **Domnul Luca A. Gheorghe (Gogu)** din Tr. Severin, fiu al satului Bârda, **Doamna Cioloca Polina** din Timișoara, fiică a satului Bârda, **Doamna Suciu Aurelia-Elena** din Cluj-Napoca și **Domnul Toma Constantin** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț: câte **100 lei**; **Domnul Dr. Traian-Romeo Dumitrescu** din Reșița(CS): **60 lei**; **Domnul Ing. Spătariu Miron-Filip** din Reșița(CS) și **Doamna Coman Aurica** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț: câte **50 lei**;

Doamna Mateescu Florica și fiul său, **Domnul Mateescu Liviu**, din Malovăț, **Domnul Motreanu Dorin** din Bârda și **Domnul Badea Constantin** din Malovăț au achitat câte **100 lei** pentru contribuția de cult.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

În cursul lunii februarie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe astfel: 2 Febr.(Malovăț): **209 pâini**; 9 Febr.(Bârda): **156 pâini**; 16 Febr.(Malovăț): **179 pâini**; 23 Febr. (Bârda): **180 pâini**. Așadar, în luna Februarie s-au donat **724 pâini**. Copiilor participanți li s-au dăruit ciocolate.

De asemenea, în luna Februarie s-a vândut pâine enoriașilor la prețul de achiziție de **0,70 lei/buc.** astfel: 2 Febr.(Malovăț): **91 pâini**; 9 Febr.(Bârda): **644 pâini**; 16 Febr.(Malovăț): **121 pâini**; 23 Febr. (Bârda): **620 pâini**. Așadar, în luna Februarie s-au vândut **1.476 pâini**.

Până la 29 februarie s-au donat **250 ex.** din cartea **Dicționarul proverbelor religioase românești**, vol. III. La **30 martie** vom încheia acțiunea. Cei care n-au luat cartea până acum ar fi timpul să se grăbească.

*

Plăți. În cursul lunii Februarie am făcut câteva plăți mai mari, astfel: **8.640 lei** protoieriei pentru lumânări; **1.600 lei** tipografiei pentru cărți; **1.542 lei** pentru cele **2.400 pâini** donate și vândute în februarie;

840 lei protoieriei pentru icoane; **636 lei** pentru impozit; **320 lei** poștei pentru colete; **200 lei** transport cărți de la Craiova; **100 lei** cartușe pentru imprimantă; **70 lei** curentul electric; **57 lei** internetul și altele mai mici.

*

Publicații. În această perioadă preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: „**Scrisoare pastorală**” – **415**, ÎN „Observator”, Toronto(Canada), 22 febr. 2020, ediție și on-line(<http://www.observatorul.com>); în „Armonii Culturale”, Adjud(VN), 24 febr. 2020, ediție on-line (<http://armoniiculturale.ro>); în „Bibliotheca Septentrionalis”, Baia Mare, 26 febr. 2020, ediție on-line (<https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com>); în „Logos și Agape”, Timișoara, 24 febr. 2020, ediție on-line (<http://www.logossiagape.ro>); pe blogul Domnului Ben Todică, directorul secției Române a Postului de Radio din Sydney(Australia), febr. 2020 (<http://bentodica.blogspot.com>); **Amintiri cu Arhim. Ioanichie Bălan**, în „Națiunea”, București, 26 febr. 2020, ediție on-line(<https://www.ziarulnatiunea.ro>); **Prețul civilizației**, în „Obiectiv mehedințean”, Tr. Severin, an. XXII(2020), nr. 1017(27 febr.), p. 11;

*

O carte – monument. Episcopia Severinului și Strehaei ne-a obișnuit de câțiva ani buni cu tot felul de realizări în multe domenii de activitate. A devenit o prezență vie și necesară în viața cetății și a județului întreg. Ar fi destul să amintim doar construirea de biserici în aproape toate satele, repararea altora aflate în paragină, restaurarea vechilor mănăstiri și construirea altora noi, construirea măreței catedrale din centrul municipiului severinean, Postul de radio „Lumina”, care emite non-stop, revistele pentru preoți, copii și credincioși, activitatea pastoral – misionară și cea filantropică, activitatea editorială complexă, câte 2-3 simpozioane naționale și internaționale în fiecare an, corul „Chinonia” și lista ar putea continua....

Omul care conduce toate aceste activități, care se implică trup și suflet spre binele Bisericii și al enoriașilor săi, este ierarhul locului, **Preasfințitul Episcop Nicodim**.

Adăugăm realizărilor mai sus menționate una de maximă importanță nu numai pentru Biserică, ci și pentru cultura română: seria de volume **Mehedinți – Istorie, Cultură și Spiritualitate**. Seria a ajuns deja la volumul al X-lea și continuă. Iar aceste volume nu sunt niște broșurele oarecare, ci „cărămizi” de până la 1.500 pagini fiecare... Este înglobată în aceste volume o muncă titanică, la care au contribuit ca „salahori” sute de oameni de cultură din țară și străinătate, începând cu ierarhi, academicieni, profesori universitari, oameni de cultură și artă. Volumele acestea valorifică și „veșnicesc” truda participanților la simpozioanele organizate de episcopia noastră. Au un evantai tematic larg: teologie, istorie, istorie literară, etnografie, folclor, critică de artă ș. a. Altfel spus, o publicație complet liberă de orice fel de cenzură, în care a adus fiecare ce a avut mai de preț în palmaresul ostenețelor sale. Este interesant să vezi studii de arheologie locală și națională alături de cele de istorie veche, medie, modernă și contemporană; studii biblice alături de cele dogmatice, morale, canonice, liturgice, pastorale, catehetice, omiletice; studii de bizantinologie alături de cele de muzicologie și istoria artei sau iconografie; studii privind istoria cărții și tiparului, alături de cele de ecumenism sau de filozofie, de istoria religiilor, relații publice, comunicare. Nu lipsesc studiile de istorie bisericească românească și universală, monografiile de personalități bisericești și laice, de evenimente care au constituit pietre de hotar în evoluția poporului român și a Bisericii sale.

An de an la Severin au poposit oameni de cultură, și-au expus comunicările în prezența unui public avizat, au iscat dezbateri pro și contra cu privire la tezele susținute și au consemnat concluziile convenite. Altfel spus, la Severin vorbitorii au lansat teze, au invitat ascultătorii să le comenteze, să exprime antiteze și la sfârșit au realizat sinteze, pe care episcopia le-a încredințat tiparului. Autorii din aceste volume sunt de ambele sexe, de toate vârstele și de toate profesiile și specializările. Simpozioanele s-au derulat pe parcursul a 3-4 zile și au fost un adevărat regal de cultură și spiritualitate românească.

Cu ani în urmă, mai precis prin 1979-1983 și conducerea județului Mehedinți inițiasă un serial de simpozioane, iar comunicările au fost publicate în patru volume, apoi simpozioanele au fost interzise, iar seria volumelor întreruptă. Era de așteptat ca după Revoluție această inițiativă extraordinară să fie reluată de prefectură, de primărie, de forurile culturale ale județului, dar...., pauză.

Acțiunea întreprinsă de Episcopia Severinului și Strehaei este de o valoare excepțională într-un peisaj cultural foarte arid, o adevărată oază de cultură, iar seria volumelor amintite avem convingerea că va dăinui cel puțin tot atât cât va dăinui și catedrala, adică sute de ani, vorbind urmașilor că și la Mehedinți s-au născut oameni.

Urăm **Preasfințitului Episcop Nicodim** și Episcopiei Severinului să aibă putere să mențină seria acestor simpozioane și apariția acestui șir de volume mulți ani de aici înainte, fiindcă ele scriu istorie pe răbojul vremii.

*

Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina din Curtea de Argeș a cumpărat întreg tirajul din cele două cărți ale mamei sale, regretata **Prof. Sofia Dobrescu, The Supreme Justice și Notes**. A încredințat câte **50 ex.** din fiecare carte preotului Dvs. și l-a însărcinat să găsească adresele la **50 bibliotecii naționale din 50 de țări** și să trimită fiecareia câte un exemplar din cărțile respective, dânsa suportând și cheltuielile poștale. Preotul a executat comanda fără comentarii. N-avea de ales!

*

Zâmbete. ► Merge un schelet la medic. Medicul îl întreabă: „-Acum se vine?” ► O pacientă se plânge unui doctor: „- Domnule doctor, nu prea sunt sigură de mine!” „- Stai liniștită, zice doctorul, siguranța absolută o au doar imbecilii!” „- Sunteți absolut sigur, domnule doctor?” „- Absolut!” ► Lui I. L. Caragiale i-au cerut într-o zi bani ca să repare gardul la cimitirul din apropiere. Scriitorul a răspuns prompt: „- Nu vă dau bani pentru asta! Cei care sunt afară nu se grăbesc să intre, iar cei aflați acolo n-au cum să mai iasă. Prin urmare, n-aveți nevoie de gard..!” ► „- Dom' doctor, cred că am probleme cu ochii!” „- De ce credeți asta, domnule?” „- Păi, de când m-am căsătorit nu mai văd un ban prin casă... !” ► „- Ce diferență este între un teolog și un geolog?” ..- Ca de la cer la pământ !”

*

Cadastru. **Domnul Ing. Bălu Constantin**, expert în activități de cadastru, fiu al satului Bârda, a făcut măsurătorile necesare pentru întocmirea cadastrului și înscrierea în Cartea funciară a terenurilor parohiei din punctele: **Ogașul Barbului, Ogășanu, Țigăreni, Govăra și Bucium**. Rămâne ca celelalte bucăți de teren să fie cadastrate după ce primăria va rezolva problemele funciare din zonele respective.

*

Excursii-pelerinaje. Joi, 9 Aprilie, organizăm o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin-Tg. Jiu-Mănăstirea Lainici-Petroșni-Mănăstirea Prislop(mormântul Părintelui Arsenie Boca)-Caransebeș-Mănăstirea Teiuș-Orșova-Tr. Severin-Bârda**. Preț: **45 lei/pers.**

*

Anunturi. ► Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, având în vedere pericolul contaminării cu virusul coronavirus, a dispus ca acei enoriași care vor, pot să vină cu propria linguriță pentru a primi Sfânta Împărtășanie. Este o măsură înțeleaptă, preventivă, determinată de o forță majoră; ► primim înscrieri pentru făclii de Paști; ► primim înscrieri pentru tămâie(350 lei/kg).

*

Lucrări la cimitire. Rugăm pe toți enoriașii noștri să curețe mormintele celor dragi lor. Vine primăvara și este nevoie urgentă de asemenea lucrare. Pe cei de la Malovăț îi rugăm să nu mai arunce resturile și gunoaietele la poarta cimitirului. Arată foarte urât grămada de gunoi la poartă. E cartea de vizită!

*

Înmormântări. În ziua de 19 febr. am oficiat slujba înmormântării pentru **Minoniu Zoia**(86 ani) din Malovăț. Dumnezeu s-o ierte!

*

Program. În cursul lunii MARTIE avem următorul program de slujbe: **1 Mart.**(dimineața, la Bârda, sfințirea apei și a semințelor); slujbă la Malovăț, după care se va face sfințirea apei și a semințelor); **2 Mart.**(slujbă seara la Bârda); **3 Mart.** (slujbă seara la Malovăț); **4 Mart.**(slujbă seara la Bârda); **5 Mart.**(spovedit și împărtășit, la biserică și în sat, în Bârda; slujbă seara la Malovăț); **6 Mart.**(spovedit și împărtășit, la biserică și în sat, la Malovăț; seara slujbă la Bârda); **7 Mart.**(Bârda – Malovăț, cu pomenirea pasesimilor la morți); **8 Mart.**(Bârda, cu pomenirea pasesimilor la vii); **14 Mart.**(Bârda – Malovăț, cu pomenirea pasesimilor la morți); **15 Mart.**(Malovăț, cu pomenirea pasesimilor la vii); **21 Mart.**(Bârda-Malovăț, cu pomenirea pasesimilor la morți); **22 Mart.**(Bârda, cu pomenirea pasesimilor la vii); **24 Mart.**(slujbă seara la Malovăț); **25 Mart.**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **28 Mart.**(Bârda-Malovăț, cu pomenirea pasesimilor la morți); **29 Mart.**(Malovăț, cu pomenirea pasesimilor la vii). Slujbele de seară încep la **ora 17**. În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: **stanciulescubarda@gmail.com**.

Sănătate, pace și bucurii să vă dea Dumnezeu!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda